

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/49/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201597
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013201597.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: Ing. N. W., bytom L. XXX, D., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, so sídlom Národná 34, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 4907/2013, Ev. č. 34010/2013 zo dňa 31. júla 2013, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25Sp/66/2013-26 zo dňa 21. februára 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25Sp/66/2013-26 zo dňa 21. februára 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil rozhodnutie odporcu č. 4907/2013, Ev. č. 34010/2013 zo dňa 31. júla 2013, ktorým tento nepriznal navrhovateľovi uplatnený nárok na poskytovanie právnej pomoci podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) z dôvodu, že hodnota sporu, ktorým sa navrhovateľ obrátil na odporcu je 20,59 €, teda neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy (v čase vydania rozhodnutia 337,70 €), preto nie je splnená podmienka hodnoty sporu v zmysle § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že preskúmaním veci dospel súd prvého stupňa k záveru, že odporca vec posúdil správne. Zhodne s odporcom konštatoval, že v prípade súdneho sporu

uvedeného v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (vec vedená na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5C/91/2009), nebola splnená podmienka pre poskytnutie právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z., nakoľko hodnota sporu neprevyšovala hodnotu minimálnej mzdy. Následne poukázal na skutočnosť, že z obsahu správneho spisu, najmä žiadosti o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 23. mája 2013 v spojení s priloženým rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5C/91/2009-72, ako aj z vyjadrení navrhovateľa v odvolaní vyplýva, že tento požiadal o pomoc v rámci prebiehajúceho súdneho konania na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5C/91/2009. Ďalej uviedol, že podľa obsahu žiadosti navrhovateľ žiadal zrušenie žaloby a nepožadovanie nájomného za pozemok, ktorý patril jeho matke, otcovi a ďalším rodinným príslušníkom (strýkovia, teta). Do správneho spisu predložil návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 20,59 € a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5C/91/2009-72 zo dňa 26. januára 2010. Vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5C/91/2009-72 bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľom v súdnom spore P. P. a T. P. sumu 20,59 € s ročným úrokom z omeškania 9,5 % zo sumy 20,59 € od 14. marca 2009 do zaplatenia a trovy konania vo výške 142,43 €. Doplnil, že z obsahu priloženého rozsudku vyplýva, že suma 20,59 € predstavuje bezdôvodné obohatenie navrhovateľa v súvislosti s užívaním pozemkov v k. ú. L. za obdobie od 01. januára 2009 do 13. marca 2009. Zdôraznil, že z výšky plnení, na ktoré bol vyššie uvedeným rozsudkom zaviazaný navrhovateľ, je zrejmé, že tieto plnenia spolu aj s trovami konania neprevyšujú hodnotu minimálnej mzdy podľa zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde (ďalej len „zákon č. 663/2007 Z. z."), ustanovenú nariadením vlády na rok 2013 vo výške 337,70 €. Preto vyslovil, že navrhovateľ nespĺnil jednu zo základných podmienok pre poskytnutie právnej pomoci uvedenú v § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z. Zároveň dal do pozornosti, že zo znenia § 6 ods. 2 cit. zákona vyplýva, že fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci vtedy, ak sú splnené súčasne všetky podmienky uvedené v § 6 ods. 1. S ohľadom na uvedené konštatoval, že v prejednávanej veci, nakoľko z podanej žiadosti a priložených dokladov bolo odporcovi zrejmé, že navrhovateľ nespĺňa jednu z obligatórnych podmienok (hodnota sporu), nemusel už skúmať splnenie ďalších podmienok (príjem, zrejma bezúspešnosť).

Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že sa mu jedná aj o platenie nájomného za roky od 2009 až do roku 2013 s tým, že potom bude hodnota sporu určite vyššia, uviedol, že v čase rozhodovania odporcu o žiadosti navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že je voči nemu vedené konanie o zaplatenie ďalšieho nájomu z predmetných pozemkov v k. ú. L.. Dodal, že uvedené nepreukázal ani na výzvu odporcu. V tejto súvislosti uviedol, že nie je možné prejudikovať existenciu sporu, pričom odporca nemôže vychádzať iba z možnosti, že v budúcnosti sa bude nejaký spor viesť. Za správny preto označil postup odporcu, ktorý vychádzal pri rozhodovaní iba z predloženého rozsudku, v zmysle ktorého hodnota sporu jednoznačne neprevyšovala hodnotu minimálnej mzdy. Doplnil, že pokiaľ v budúcnosti vznikne spor, ktorý uvádzal navrhovateľ v odvolaní, môže opätovne požiadať o poskytnutie právnej pomoci, o ktorej bude rozhodovať správny orgán novým rozhodnutím.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, nakoľko tento nebol v konaní úspešný.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok vo výške 35 € krajský súd rozhodol podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, nakoľko tento podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b/, c/ a f/ OSP, navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25Sp/66/2013-26 zo dňa 21. februára 2014 zrušil v celom rozsahu. Uviedol, že vo veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5C/91/2009 žiadal o pomoc, nakoľko mal záujem o odbornú radu. Ďalej uviedol, že súdne konanie vedené pod sp. zn. 5C/91/2009 má súvis so súdnym konaním sp. zn. 10C/74/2008, v ktorom bol navrhovateľ oslobodený od platenia súdnych poplatkov uznesením Okresného súdu Považská Bystrica. Doplnil, že pre dovolacie konanie vo veci sp.

zn. 10C/74/2008 mu odporca ustanovil právneho zástupcu JUDr. Tibora Biceka. Opätovne zdôraznil, že je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že ide aj o platenie nájomného za roky od 2009 až do súčasnosti, nie len za obdobie od 01. januára 2009 do 13. marca 2009, z ktorej skutočnosti podľa navrhovateľa vyplýva, že hodnota sporu je vyššia ako hodnota minimálnej mzdy v čase rozhodovania odporcu, teda 337,70 €. Ďalej namietal, že o veci nemal z dôvodu nedostatku výlučnej príslušnosti konať Krajský súd v Banskej Bystrici, ale Krajský súd v Trenčíne, nakoľko všeobecným súdom navrhovateľa je Okresný súd Považská Bystrica, ktorý sa nachádza v jeho obvode.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, nakoľko sa s ním v plnom rozsahu stotožnil. Uviedol, že jednou z podmienok poskytnutia právnej pomoci odporcom je materiálna núdza žiadateľa, pričom pri rozhodovaní o nároku na právnu pomoc sa posudzuje aj otázka zrejmej bezúspešnosti sporu a hodnoty sporu. Úspešným žiadateľom v konaní o priznanie nároku na právnu pomoc môže byť iba ten, kto súčasne preukáže splnenie všetkých troch podmienok. Vyjadril sa, že postupoval podľa zákona č. 327/2005 Z. z. a na základe predložených dokladov zistil, že navrhovateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci o zaplatenie 20,59 €. Pokladal za zrejmé, že hodnota sporu v tejto veci je suma 20,59 €, ktorá je nižšia ako hodnota minimálnej mzdy, keď táto bola v čase vydania rozhodnutia 337,70 €. Preto navrhovateľ nesplnil jednu z podmienok na poskytnutie právnej pomoci, a to podmienku minimálnej hodnoty sporu. S ohľadom na uvedené odporca postupoval tak, že navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci nepriznal. Vo vzťahu k odvolacej námietke navrhovateľa, spočívajúcej v tvrdení, že v predmetnom súdnom konaní ide o zaplatenie nájomného aj za ďalšie obdobie, z ktorého dôvodu je žalovaná suma vyššia ako suma minimálnej mzdy, uviedol, že túto skutočnosť navrhovateľ v nárokovom konaní nepreukázal a nestalo sa tak ani v odvolacom konaní. Stotožnil sa s tvrdením navrhovateľa, že pokiaľ je osobou v materiálnej núdzi, má právo na bezplatnú právnu pomoc, pričom však zdôraznil, že stav materiálnej núdze nie je jedinou podmienkou na poskytnutie právnej pomoci, keďže na to, aby bol nárok žiadateľovi priznaný, je potrebné kumulatívne splniť aj podmienku vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu a tiež podmienku minimálnej hodnoty sporu, ktorá v danom prípade splnená nebola.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19. novembra 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým ako súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie odporcu sp. zn. 4907/2013, Ev. č. 34010/2013 zo dňa 31. júla 2013, ktorým navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci. Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal s námietkami uvedenými v oprávnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup odporcu, ktorým rozhodol s konečnou platnosťou vo veci žiadosti navrhovateľa o nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP skonštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 250l a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 3 OSP).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

Odvolací súd v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolacích dôvodov, v rozsahu ktorých v danom prípade posudzoval, či súd prvého stupňa správne aplikoval právnu úpravu ustanovenú v zákone č. 327/2005 Z. z., ktorou zákonodarcu stanovil podmienky pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Účelom zákonodarcu právnou úpravou v zákone č. 327/2005 Z. z. bolo vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, ako aj prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov (§ 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Podľa § 6 ods. 1 cit. zákona, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov dospel k záveru, že odporca v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, vo veci rozhodol vecne a právne správne a preskúmané rozhodnutie aj náležite odôvodnil, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil v súlade so

zákonom.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom jeho vydania bola skutočnosť, že žalovaný správny orgán na základe priložených listinných dokladov mal za preukázané, že navrhovateľ ako žiadateľ nesplnil podmienku ustanovenú v právnej norme § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z. z., v zmysle ktorej fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch, ktorá podmienka je nevyhnutným predpokladom na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 ods. 1 cit. zákona, s poukazom na to, že úspešným žiadateľom v konaní o priznanie nároku na právnu pomoc môže byť len ten, kto súčasne preukáže splnenie všetkých troch podmienok v zmysle cit. § 6 ods. 1 uvedeného zákona.

Odporca v predmetnej veci posudzoval otázku hodnoty sporu na základe žiadosti navrhovateľa o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci a priložených dokladov (návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 20,59 €, rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5C/91/2009-72 zo dňa 26. januára 2010) z hľadiska splnenia všetkých zákonných podmienok, čím postupoval v súlade s citovaným zákonným ustanovením. Vzhľadom k tomu, že z dokladov predložených navrhovateľom vyplynulo, že suma 20,59 € predstavuje bezdôvodné obohatenie navrhovateľa užívaním pozemkov v k. ú. L. za obdobie od 01. januára 2009 do 13. marca 2009, ako aj skutočnosť, že výška plnenia, zaplatenie ktorého bolo navrhovateľovi uložené týmto rozsudkom spolu aj s trovami konania vo výške 142,43 €, neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy podľa zákona č. 663/2007 Z. z., ustanovenú nariadením vlády č. 326/2012 Z. z. na rok 2013 vo výške 337,70 €, dospel odporca k správne mu záveru, že navrhovateľa nie je možné považovať za osobu majúcu právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z.

Odvolací súd dáva do pozornosti navrhovateľa, že odporca ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci musí skúmať splnenie všetkých zákonných podmienok ustanovených v právnej norme § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. a teda musí sa zaoberať aj otázkou hodnoty sporu ako jednou zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, pretože bez splnenia tejto podmienky, nemožno žiadaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, hoci žiadateľ ďalšie dve podmienky splnil.

Nakoľko pre účely určenia hodnoty sporu pri posudzovaní žiadosti navrhovateľa o poskytnutie právnej pomoci, vychádzajúc z ním predložených dokladov, bola rozhodujúca výška plnenia, uloženého navrhovateľovi zaplatiť v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5C/91/2009, odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné ako konštatovať, že právny záver krajského súdu bol v súlade so zákonom.

Odvoláciu námietku navrhovateľa, že je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že ide aj o platenie nájomného za roky od 2009 až do súčasnosti, nie len za obdobie od 01. januára 2009 do 13. marca 2009, z ktorej skutočnosti podľa navrhovateľa vyplýva, že hodnota sporu je vyššia ako hodnota minimálnej mzdy (v čase vydania rozhodnutia 337,70 €), pokladá odvolací súd za neopodstatnenú, nakoľko navrhovateľ nijako nepreukázal vedenie ďalšieho konania, predmetom ktorého by bola otázka zaplatenia nájomného z pozemkov v k. ú. Prosno.

Rovnako tak nemohol odvolací súd prihliadnuť ani na námietku navrhovateľa, že v prejednávanej veci mal konať a rozhodnúť Krajský súd v Trenčíne, v ktorého obvode sa nachádza všeobecný súd navrhovateľa Okresný súd Považská Bystrica. Považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že Krajský súd v Banskej Bystrici v prejednávanej veci konanie začal, keď účastník v zmysle § 105 ods. 1 veta tretia a štvrtá OSP miestnu príslušnosť nenamietal najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patril, s čím je spojený procesnoprávny účinok založenia príslušnosti súdu, preto aj ďalšie konanie vo veci uskutoční Krajský súd v Banskej Bystrici.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu s poukazom na § 250I

ods. 2 v spojení s § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že vydaním napadnutého rozhodnutia zo strany žalovaného správneho orgánu, ktorým z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok nebol navrhovateľovi priznaný nárok na právnu pomoc v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z., právo navrhovateľa domáhať sa ochrany svojich práv pred príslušným súdom ostalo zachované.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že neúspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal a odporcovi v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP, § 250k ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.